

ANMELDELSE AF "FJERNSYN
FOR VIDEREKOMNE
DE NYE AMERIKANSKE
TV-SERIER

AF LONE ANDERSEN

TV-serien. En underlødige, letfordøjelige genre til den halvslumrende, passive seer som ikke orker at tænke over, hvad hun fordøjer. Sådant har tv-mediets underholdningsgenrer og heruden tv-serien før været betragtet. Sådant er det ikke mere. Genren er kommet ind i varmen og behandles nu ikke længere som en askepot i filmkunstens verden. Det vidner en ny bog om: "Fjernsyn for viderekomne - De nye amerikanske tv-serier" redigeret af Jacob Isak Nielsen, Andreas Halskov og Henrik Høyer.

Den amerikanske tv-serie har begået så mange interessante nybrud, at den er blevet en seriøs konkurrent til biograf-filmen. Den byder på et grænsesøgende og kontroversielt indhold, som har formået at omringe og indhente spillefilmen både i æstetisk spændvidde og bizarre præmisser.

Med et citat fra bogen har tv-serier før været noget den finkulturelle elite, samt kritikere anså for at være for tarveligt til at sætte i stue med den ægte filmkunst. Det faktum, at flere af os i dag fore-

trækker at sidde derhjemme og se serierne på TV eller DVD, har vendt denne tendens, og filmkritikere finder dem også i stigende grad interessante.

Bogen kan både læses som nedslagsværk og kronologisk. Den tager os bl.a. med rundt om Tv's to guldaldr: 50'erne og 80'erne. Nogle af 80'ernes tv-serier, som eksempelvis "Miami Vice" og "Twins Peaks", som vi alle nok husker, brød den entydighed, som ellers havde været Tv-mediets foretrukne form. Den første ved bl.a. at inkorporere musikvideoens æstetik og farvedesign, samt spillefilmens æstetik med bl.a. low key belysning. "Twin Peaks" gik et skridt videre i sin flertydighed ved at sætte det psykologiske over det plotdrevne og hentede i det hele taget inspiration i kunsten.

Denne tendens af flertydighed og æstetisk overlegenhed ses nu i flere af de nyere amerikanske serier, hvilket bogens første del dissekterer for os bl.a. i en behandling af seriernes tilfældigheder. Fra underviserens synspunkt er det et ganske fortrinligt format at arbejde med, idet det i tilfældigheden er muligt at spore den enkeltes series sans for flertydighed. I æstetisk flotte montager, der er trådt væk fra at ville præsentere handling og karakterer, men i stedet snarere kræver næranalytisk læsning for at indfange seriens tema.

Bogen kan også læses som et nedslagsværk. Den giver en god forståelse af forskellen på de såkaldte premium kabel-kanalerne og basic kabel-kanalerne, idet den belyser, hvilken betydning finansieringen har for serierne. Premium kabel finansieres udelukkende af egenbetaling og er efterhånden blevet ensbetydende med en grænseoverskridende eksplicitet og reflektive jokes, og forsøger dermed at tiltrække sig et højtuddannet segment, som har råd til at betale i dyre domme for et produkt, der tilsyneladende adskiller sig fra "traditionelt tv".

Bogen tilbyder næranalyser af enkelte af premium kabel-serierne, som "Sopranos", "Six Feet Under", "The Wire" og "Dexter". Værkanalyserne indskrives i en produktionsmæssig og stilistisk ramme, som fungerer rigtig godt. Samme struktur i bogen gør sig gældende for basic kabel-kanalerne, som er finansieret gennem en kombination af reklamer og et mindre beløb betalt af seeren selv. Basic kabel-kanalerne giver dog udfordringer, som skal tages seriøst af "de tunge drenge". Bl.a. med "The Shield", "Mad Men", "Nip/Tuck" og "Breaking bad".

Er man ikke allerede bidd af de nye amerikanske serier, har fået lyst til at klæde sig som de gør i "Mad Men", har glemt at komme udenfor i juleferien, fordi man er væk i en DVD boks med hele sæsoner af amerikansk tv-kunst, så er bogen en god start til en ny forelskelse. Den cementerer på flere måder årsagen til at det fantastiske lys, der strømmer fra serierne på skærmen, virker, også fordi de episodebuer og seriebuer, som vi følger, gør det muligt at kende karaktererne på måder som en spillefilm med sine 90 min. aldrig kan gøre. Som Søren Frellesen siger i bogen: "Det er muligt at køre karaktererne i en serie enormt langt".